

Kék hírek

Bántalmazta családját

A Szarvasi Rendőrkapitányság őrizetbe vett egy 1963-as születésű, jelenleg Szarvason élő férfit, akit azzal gyanúsítanak, hogy feleségét és 15 éves leányát gyakran bántalmazza illetve bezárva tartja. A férfi iskolába járni sem engedte leányát. Az esetről a gyámhatóság értesítette a rendőrséget. A rendőrök az alapos környeztetanulmány elvégzése után megállapították, hogy a férfi családja komoly veszélyben van, többször életveszélyesen megfenyegette őket a család. A további büncselekmények megelőzése érdekében a rendőrség őrizetbe vette a férfit, s kezdeményezik előzetes letartóztatásba helyezését.

Csülköt is

Az elmúlt hét sem maradt el kolbász- és húslopás nélkül. Ezuttal - december 30-ra virradóan - a Móra Ferenc utcában törték be az egyik családi ház melléképületébe. Kifeszítették az ajtót, majd elvitték az ott talált kolbászt, tokaszalonmát és csülköket. A lopással okozott kár 21 ezer forint.

Ékszerlopások

Két, különböző helyszínen elkövetett ékszerlopásról is érkezett bejelentés a közelmúltban a Szarvasi Rendőrkapitányságra.

A Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság eltűnés miatt keresi Oláh Mihály Richárd 15 éves tótkomlói lakost - tudatta lapunkkal Haneycz Zsuzsanna a megyei főkapitányság sajtószóvivője. A fiú 2002. október 18-án a battonyai gyermekotthonból engedély nélkül eltávozott, tartózkodási helye azóta ismeretlen. Személyleírása: 152 cm magas, zömök testalkatú, arca kerek, szeme barna, orra normális, haja barna rövid, de szőkére festett, ajka telt. Eltűnéskor viselt ruházata: Sötétké téli kabát, farmernadrág, edzőcipő.

A rendőrség kéri a lakosság segítségét, aki Oláh Mihály tartózkodási helyével kapcsolatban információval rendelkezik az hívja a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányságot telefonon a 68/381-255 számon, vagy tárcsazza a 107, 112 segélyhívót.

- Békésszentandráson Szilveszter éjszakáján az ablakot betörve jutott be a ma még ismeretlen tolvaj a Fő utca egyik lakásába, ahonnan 200 ezer forint értékben ékszereket és egy mobiltelefonot vitt magával.

- Szarvason, december 20-án délután a dr. Melich János utcában egy lakásba az ajtó betörésével jutottak be a tolvajok, akik készpénzt és különböző ékszereket vittek magukkal. Az okozott kár 230 ezer forint.

Fenyőtolvajok

A Karácsony előtti napokban Szarvason a Macólapos egyik zártkertjéből négy fenyőfát kivágtak és ellopták. Az okozott kár 60 ezer forint.

Összeverekedtek

Három személy is érintett volt abban a verekedésben, mely december 28-án éjszaka zajlott le a békésszentandrási művelődési házban. A zenés rendezvény vendégei közül előbb két férfi verekedett össze. A támadó azt hozta fel indokként, hogy a másik férfi az ő barátjával beszélgetett. Később aztán a barátját is a férfi bántalmazta, akit korábban a másik megvert. Így "bösszulta meg", hogy miatta bántalmazták. A két férfi ellen garázdaság alapos gyanúja miatt folyik az eljárás.

Énekszóval – szlovákul

A népdalkör tagjai felléptek a 2002. évi ezüstszóli aratonapon is.

Jelentős elismerésben részesült a közelmúltban a szarvasi Szlovák Népdalkör. A december 13-án, Kétegyházán megtartott Kisebbségek Napján ugyanis a kör tagjai átvehették a megyei közgyűlés által adományozott "Kisebbségeket" díjat. Az elismerés kapcsán megkezdte az 1968-ban alakult, s jelenleg 17 tagot számláló népdalkör vezetőjét, Csasztravanné Vass Editet.

- Úgy tudom, a Szlovák Népdalkör az elmúlt évtizedek alatt már több jelentős díjat is kapott.

- Így van, ez az egy azonban mégis különbözik az eddigiektől, mert most nem szakmai elismerésről van szó. Nem a népdalok előadásával, az énekléssel érdemeltük ezt ki, hanem azzal a hagyományápoló, hagyományörző munkával, amit hosszú évtizedek óta végzünk. Legfontosabb feladatunknak ma is a szarvasi szlovák népdalkincs megőrzését tartjuk. Népdalkörünk valamennyi tagja igen nagy örömmel fogadta ezt az elismerést, annál is inkább, mivel mindössze négy díjazott volt a megyében, s közöttük mi az egyetlen

csoporthoz tartozunk. A díjat a megyei közgyűlés elnöke, Varga Zoltán-tól vettük át, s külön rangot adott az eseménynek az, hogy valamennyi hazai nemzetiség konzulja is jelen volt.

- Mekkora napjainkban Szarvason a szlovák népdalkincs?

- Hogy mennyi szlovák népdalt ismernek az itt élők, azt nem tudnám pontosan megmondani. Mi a népdalkörben körülbelül hetven-nyolcvan éneklünk. Bárhol megyünk fellépni, mindig előadunk egy szarvasi szlovák blokkot is. Emellett a

Kárpát-medence más magyar tájegységeinek dalait is gyakran műsorra tűzzük. Például somogyi, galgamenti, székelyföldi, széki, szatmári népdalokat.

- Milyen rendezvényeken lépnek fel a kör tagjai?

- Rendszeresen ott vagyunk a hazai népdalköri találkozók. Legutóbb például az elmúlt év novemberében Hódmezővásárhelyen jártunk. A Kórusok Országos Tanácsa (KÓTA) által kiírt minősítéseken is többször megemertettük már magunkat. Büszkéek vagyunk arra, hogy 1995-ben, az országban másodikként kaptuk meg a KÓTA Arany Páva Díját, s 2001-ben a Cserépváralján megtartott minősítő versenyen ismét elnyertük ugyanezt a díjat. A nagyobb fellépéseken egyébként az Allami Népi Együttés kísérezeneke, a Galga Zenekar kíséri bennünket. Gyakran fellépünk helyi rendezvényeken is, például az ezüstszóli Aratonapon, nyugdíjas klubok találkozóin stb. Most ismét egy népdalköri találkozóra készülünk, amely márciusban, Csorváson lesz.

- Hol tartják a próbákat, s várnak-e esetleg új tagokat is a népdalkörbe?

- Próbáinkat minden hétfőn délután, kettőtől fél negyig tartjuk a Vajda Péter Művelődési Központban. Tagjaink többsége nyugdíjas korú, de van néhány fiatal is. Természetesen új tagokat is várnak, minden korosztályból. Szívesen látunk mindenkit, aki szereti a szlovák, s persze a magyar népdalokat.

L.J.

Kántor Zsolt

Szarvas-gospel 12.

Egy szőke, kifosztott diáklány lépett oda a szerzőhöz, odaadta a könyvet és dedikálta. Ahogy a szerző beírta az ajánlást, a kis hölgy beszélni kezdett. Valamit megértetni, szerintem csak akkor lehet, ha azt választékot kapjuk egy korábbi fellétezésünkre. Mert ha nincs ilyen előzetes kérdés bennünk, a felelet szabad vejevitéknek lóg a levegőben térben. Ezért értem meg a regény azokat, akik valaha gondolkodtak az írásművészet mibenlétének titkain. Azok rátaláltak valamiféle válaszra ezúttal, hisz tudják, hogy minden párbeszéd lezáratlan történés.

A szerző helyeselt, a többiek is felhívték erre a tisztá női hangra. Az arcpirosító nagy föltekben virított ezen az arcon, de ez nem zavarta meg a jelenség üdítő küllemét. A kifosztott diáklány folytatta a közlést.

A kultúra nem pergamentek, jelek, tárgyak összessége és nem is papírlapokban, lemezekben, kalkulációs táblázatokban és szövegekben van, hanem testbeszéd, cselekedet, segítségkérés. Érintések és játékok. Gyógyítás, sir-dogálás, érzelmek és titkok.

A szerző nem bírta tovább.

- Magácska leckét mond fel vagy gondolkodik?

- Ilyen leckéket nem adnak fel, ha megengedi folytatom és világos képet kap.

- Engedem én, kedves.

- Hét évesen nagyon vágytam arra, hogy a szüleim megmagyarázzák, hogyan születik a kisbaba. Hogyan lesz a gyermek? Annyit tudtam, amit a biológia könyvem tudni erről a témáról. Voltak kérdéseim, de nem volt kinek feltenni. A papa elhárított. Anya zavarban volt. Persze jöttek a filmek, a barát-

nők információi, de ettől nem lettem sokkal okosabb. Arra voltam kíváncsi, miként jön létre új élet. Tisztában voltam azzal, hogy két sejt, stb. De tovább és mélyebben, keremészen, nem volt egy tanár, egy rokon se egy barát, se egy orvos, aki erre válaszolt volna tisztességesen. Csak képletekben tudtak megfelelni nekem. DNS, géntérkép, kromoszómák, stb. Azt, hogy a lélek hogyan lép át az anyagba, az érzések a vérbe, nem magyarázta el senki. Ehhez el kellett olvasnom az egész bibliát, hogy megérkezzen a válasz. De visszaléve a Kincstári regényre, ebben a szél monológjai is programadó ihletet jelentettek.

- Köszönöm, kislány, ez jeles érdemjegy, - mondta a szerző és a diákfiú felé fordult, a fiú kész volt megfelelni.

- Nekem is kurzívval van szedve minden emlék, ami a teremtéssel kapcsolatban van, de egy mű születése az teljesen más. Mondhatnánk úgy is, az irodalom engem jobban érdekelt mindig, mint a lét. Erre faragtam rá. Úgy hittem, a jó könyv valóban megráz, mint a kettőhöz a konnektorban és nyomot hagy az életemen, mint egy atyai pofon. De nem. A lényegre törtem, de az esetlegességet tartam fel. Az irodalom nagyon lassan szívódik fel a vérben, hogy visszaüljenek Fadette fejtegetéseire. Nem kap bele a vers lángja a lélekbe. Csak foszforeszkál a bőrdő alatt, jelzi pöttyönként, hogy itt-ott jelen van, egészében azonban nem tapintható entitás. Bocsánat a konstelláció bornírt processzusáért. A történetiségből nem lehet kilépni. A témák, tárgyak élménytípusok azért közlésemleges mezők önmagukban, mert valódi történetként csak az

időben képesek konstituálódni. Ennyit erről.

Kituljak Jenő vakargatóra öszülő halántékát. Közben kint vihar készült, a szél kinyitotta az egyik behajtott ablakot. K. Jenő beszélt.

- Horizontváltások tanítai vagyunk. Minden értelmi és politikai hatás bennáll az előző "stílusában". A múlt produktumai volnánk? Nem teljesen, de részben igen. Apánk nyelve és anyánk beszédmódja ott munkálkodik az internet "pókhalóm" keresztül. Ott kutat az iskolai tananyagok regiszterei között. Leveleink cizellált passzusai-ban. A szövegből, amit alkotunk, másként lépünk ki, mint ahogy beleléptünk. De meghatározottságunk himpora rajtunk ragyog, mint ama pöttyök a szélvédőn, ha autóból szállunk ki a forgatagban és egy fényező rászik a saját élmény-mezőnkre.

A diáklány határozottan tiltakozott.

- Nem lehet igaz. Az ember azért hadd legyen pillanatnyilag független. Horzon egy döntést. O most elszakad atyái hiábavaló elvezetésétől.

K. Jenő visszavette a szót.

- A döntés is kódolt, higgye el, hercegő. Egy szakasz lezárása, de belépés egy másik modell életvilágába. Erre mondhatja Ön, hogy Ön is kitalál egy sémát, ami új. De figyelmeztetem, a "kitalálás módja" máris védett jogokba fog ütközni. Miért? A történelem az oka. Persze nem az, amit Ön tankönyvekben olvas, azok a textusok rendszerint hazugságok, ferdítések minden "kurzusban".

Az igaz történelem, amit élünk, abba pedig belelátni csak a művek által lehet, ha már nincs fölvéve filmre az egész múlt.

Heti körkérdésünk:

Mennyibe kerültek az ünnepek?

Krajcsovics János, rokkantnyugdíjas:

- Nekem az az elvem, hogy az ajándék legyen inkább csekély, de szívből jövő. Éppen ezért a mi családunkban nem szokás sok pénzt költeni karácsonyi ajándékokra, névnapra, születésnapra. Kerülhet valami százezer forintba is, ha nem örül neki az aki kapja, vagy nem szívesen adja. Egyébként sem tudnánk sok pénzt ilyesmire fordítani, mert jómagam például rokkantnyugdíjból élek, az édesanyammal és az öcsémekkel lakok egy házban. Karácsonykor tartottunk egy kis családi összejövetelt, ebédet, átadtuk az ajándékokat. Szóval mi nem spórolunk előre az évszázadi ünnepekre, nem is költünk sokat, de mindig sikerül örömet szerezni egymásnak.

K. Jenő visszavette a szót.

- A döntés is kódolt, higgye el, hercegő. Egy szakasz lezárása, de belépés egy másik modell életvilágába. Erre mondhatja Ön, hogy Ön is kitalál egy sémát, ami új. De figyelmeztetem, a "kitalálás módja" máris védett jogokba fog ütközni. Miért? A történelem az oka. Persze nem az, amit Ön tankönyvekben olvas, azok a textusok rendszerint hazugságok, ferdítések minden "kurzusban".

Az igaz történelem, amit élünk, abba pedig belelátni csak a művek által lehet, ha már nincs fölvéve filmre az egész múlt.

K. Jenő visszavette a szót.

- A döntés is kódolt, higgye el, hercegő. Egy szakasz lezárása, de belépés egy másik modell életvilágába. Erre mondhatja Ön, hogy Ön is kitalál egy sémát, ami új. De figyelmeztetem, a "kitalálás módja" máris védett jogokba fog ütközni. Miért? A történelem az oka. Persze nem az, amit Ön tankönyvekben olvas, azok a textusok rendszerint hazugságok, ferdítések minden "kurzusban".

Az igaz történelem, amit élünk, abba pedig belelátni csak a művek által lehet, ha már nincs fölvéve filmre az egész múlt.

Az igaz történelem, amit élünk, abba pedig belelátni csak a művek által lehet, ha már nincs fölvéve filmre az egész múlt.

eltalálni, mire vágyik a másik. Nekünk szülőknél végülis az a legnagyobb öröm, hogy megajándékozhatjuk a gyermekeinket. Ezen a karácsonyon a két fiunknak ruhaneműket, sikkelléket vásároltunk.

Az ünnepi ételek azért nem jelentettek nagyobb kiadást, mert mi a háznál tartunk jószágokat, így volt disznótoros és csirke is, egyedül halat kellett vásárolnunk. Inkább süteményekre, déligyümölcsökre, nyálkságokra költöttünk többet. Végülis ilyenkor majdnem ugyanazokat az alapanyagokat használjuk, csak egy kicsit másképp készítjük el. Például a pulykahúst nem egyszerűen kirántjuk, mint más napokon, hanem gongyolva, töltve, mártással készítjük. S persze másképp szervírozzuk. Összességében mi tehát nem spórolunk előre az ünnepekre, de nem is estünk túlzásokba.

Skorka Péter, főiskolai hallgató:

- Egy diáknak nincs sok pénze, így már hetekkel, hónapokkal előbb el kell kezdeni spórolni az ünnepekre. Én sosem költök túl sokat, pedig sok embernek vásárolok ajándékot. Nemcsak a családtagoknak, de barátoknak is. Ezek az ajándékok nem drágák, inkább ötletesek, aranyosak, személyre szólóak.

Egy fiatalnak persze ilyenkor

az évszázadi ünnepek táján nemcsak ajándékokra, hanem szóra-közásra is kell a pénz. A szilveszter már évek óta mindig házibuliban töltjük a régi barátokkal, osztálytársakkal együtt. Jóval kevesebbe kerül, mintha valamelyik étterembe mennénk, s egy-egy ilyen buli sokkal szorosabb, emberközelebbi is.

Rómer Pálné nyugdíjas:

- Nálunk az idén kicsit másképp történt az ajándékozás, mint a korábbi években. Egy lányunk, egy fiunk és öt lányunkánk van, s eddig mindig megbeszéltek, hogy kinek mit vegyünk. Az idén viszont úgy egyeztünk meg, hogy mindenkinek pénzt adunk. Az unokák is nagyok már, s ők jobban tudják, hogy mi kell nekik. Egyszerűen mindenki borítékot kapott, benne néhány ezer forinttal. Az ételek nem sokat költöttünk, mert Karácsony előtt vágunk disznót, így volt bőven hús otthon. Egyébként a gyerekeknek - a fiunk és a lányunk családjának is - adtunk egy-egy hízót, ez is tulajdonképpen karácsonyi ajándék volt. Húst tehát nem kellett vennünk, mert disznótoros is volt, meg kacsát is vágunk. Egyedül süteményeket vettünk, mert a disznótor miatt nem értem rá sütni. Egyébként meg ha magam sütök, akkor sem kerül kevesebbe, mintha megveszem a boltban.

L.J.